

Arrest

nr. 68 181 van 10 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Boom, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Boom van 12 mei 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. CHALLOUK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 maart 2011 dient verzoeker een aanvraag in om een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, met name als bloedverwant in neerdalende lijn, in functie van zijn Marokkaanse moeder en Nederlandse stiefvader.

Op 12 mei 2011 neemt de burgemeester van de gemeente Boom de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 16 juni 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving / verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 01/03/2011 door G.M. geboren te (...) van Marokko nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen zijnde 15 juli 2011.

Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft. Betrokkene werd op 03/05/2011 opgesloten in penitentiaire instelling “De Ijssel” te Nederland. Dit blijkt uit de overgemaakte registratiekaart van deze instelling.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“2.1. Geschonden bepalingen en bespreking:

2.1.1. Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te zijn.

Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. [...]”

2.1.2. Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(n)en kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

b) In de motivering (opgenomen in de betrokken administratieve beslissing - in casu de bestreden beslissing d.d. 12.05.2011) zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;

c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

2.1.3. Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (Rv.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. infine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine). Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad toestaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (Cf. Rv.V. arrest na 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en Cf. R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

2.1.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (Rv.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

2.1.5. Artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit van 08.10.1981 stelt uitdrukkelijk het volgende:

"[...] § 1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de bewijzen vermeld in artikel 50, §2, 6°, b), c), dj en e) die naargelang het geval vereist zijn.

§3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

[...]" (eigen cursivering en benadrukking)

2.1.6. In casu is de bestreden beslissing van 12.05.2011 op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenvinding (Cf R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3.). De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (Cf R.v.V. arrest na 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

2.1.7. Uit de bestreden beslissing zou kortom moeten blijken dat verzoeker niet zou verblijven op het grondgebied van de gemeente Boom. Blijkbaar zou verzoeker opgesloten zijn geweest in Nederland in een penitentiaire instelling "De Ijssel" genaamd.

Ten eerste moet verwezen worden naar de uitdrukkelijke bewoordingen van de weigeringsbeslissing van de gemeente Boom d.d. 12.05.2011, die stelt dat "[] uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft. [J". Immers, een dergelijke uitdrukking veronderstelt dat er een woonstcontrole zou hebben plaatsgehad waaruit de gemeente Boom zou kunnen afleiden dat verzoeker niet op diens grondgebied zou verblijven.

Ten tweede merkt verzoeker op dat in artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit van 08.10.1981 de procedure bepaald is dat gevolgd moet worden om de procedure gezinshereniging met een Belg of EU-onderdaan te volgen. De procedure ziet er als volgt uit:

- het familielid moet zijn verwantschapsband aantonen (in casu gebeurd);

- het familielid krijgt een bijlage 19ter (een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangezien de verwantschap bewezen is) (in casu gebeurd);

- het familielid ontvangt na een (positieve) woonstcontrole een Attest van Immatriculatie geldig voor 5 maanden (in casu gebeurd);

De verdere lectuur van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit leert dat indien de woonstcontrole NEGATIEF zou zijn dat een bijlage 20 kan worden afgeleverd. In casus was de woonstcontrole POSITIEF en kreeg verzoeker een Attest van Immatriculatie geldig van 05.04.2011 t.e.m. 31.07.2011.

2.1.8. Kortom betekent de samenlezing van de inhoud van de bestreden beslissing en van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit dat eigenlijk de gemeente een tweede woonstcontrole zou hebben gehouden of minstens had moeten uitvoeren om zich te vergewissen of verzoeker al dan niet op het grondgebied van de gemeente verbleef. Louter stellen dat "(...)" uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op

het grondgebied van de gemeente verblijft. (...)", is onvoldoende. Als administratieve overheid met de bevoegdheid na te gaan of verzoeker al dan niet op zijn grondgebied verblijft, moest verwerende partij een tweede woonstcontrole hebben uitgevoerd of laten uitvoeren om te kunnen zeggen dat "[...] uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft. (...)". Bovendien verduidelijkt de gemeente Boom niet van welke datum deze woonstcontrole zou zijn geweest. De vraag stelt zich zelfs of er een tweede woonstcontrole heeft plaatsgehad op basis waarvan de gemeente kan stellen dat verzoeker na 03. 05.2011 NIET op diens grondgebied zou verblijven. De gemeente Boom kan niet tot een dergelijk oordeel komen na het uitvoeren van de EERSTE woonstcontrole aangezien juist deze EERSTE woonstcontrole positief was en daarom verzoeker in het bezit was gesteld van een Attest van Immatriculatie. De vraag stelt zich of de gemeente een TWEEDE woonstcontrole zou hebben uitgevoerd die als basis kan dienen om te kunnen stellen dat "[] uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft. []". Verzoeker is de mening toegedaan dat er GEEN TWEEDE (negatieve) woonstcontrole heeft plaatsgehad op basis waarvan de gemeente Boom kan stellen dat verzoeker niet woonachtig was op diens grondgebied. Bijgevolg is de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende om te kunnen stellen dat verzoeker niet woonachtig was op het grondgebied van de gemeente Boom. Louter verwijzen naar "een woonstcontrole" zonder de precieze datum ervan mee te delen is op zich niet afdoende om de bestreden beslissing te schragen.

2.1.9. Een dergelijke motivering zoals in de bestreden beslissing schept geen duidelijkheid zeker wat betreft de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit. Een dergelijke werkwijze van verwerende partij is kennelijk onredelijk en kennelijk onzorgvuldig te noemen, daar op z'n minst verwerende partij alvorens de bestreden beslissing te nemen op zijn minst een TWEEDE woonstcontrole had moeten uitvoeren daterend van ná 03.05.2011 om zich ervan te vergewissen dat verzoeker al dan niet op diens grondgebied zou verblijven.

Verzoeker meent dat verwerende partij –bij de uitoefening van zijn bevoegdheid- kennelijk onredelijke en bijgevolg onzorgvuldig handelde.

Om al deze redenen dienen de bestreden beslissing vernietigd te worden."

2.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling duidelijk gemotiveerd dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de unie, daar hij niet op het grondgebied van de gemeente verblijft. Bij lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat hij er ook in slaagt de motieven vervat in de bestreden beslissing te citeren en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt dan ook niet aangetoond.

Verzoeker wijst erop dat uit de bewoordingen van de weigeringsbeslissing zou blijken dat er een woonstcontrole heeft plaatsgehad waaruit de gemeente Boom zou hebben afgeleid dat verzoeker niet op diens grondgebied zou verblijven. Terwijl de gemeente niet verduidelijkt op welke datum deze woonstcontrole zou hebben plaatsgehad en verzoeker van mening is dat er geen tweede woonstcontrole heeft plaatsgehad op basis waarvan de gemeente kon vaststellen dat verzoeker niet woonachtig was op diens grondgebied.

Artikel 40bis van de Vreemdelingenwet bepaalt dat:

"§2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:
(...)

3° de bloedverwanten in neergaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° en 2°, beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.”

Uit artikel 40bis, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet kan aldus worden afgeleid dat verzoeker zich als bloedverwant in neerdalende lijn zich bij zijn moeder en stiefvader dient te voegen, in functie van wie hij de verblijfskaart heeft aangevraagd. De verblijfskaart dient aangevraagd te worden bij het gemeentebestuur dat, indien niet alle vereiste bewijsdocumenten zijn overgemaakt na afloop van drie maanden of indien niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft na woonstcontrole, de aanvraag kan weigeren door middel van een bijlage 20 (artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit).

In casu stelt de gemeente vast dat verzoeker sinds 3 mei 2011 opgesloten is in een penitentiaire instelling te Nederland en dat verzoeker aldus niet op het grondgebied verblijft. Dit wordt niet betwist door verzoeker. Verzoeker betwist dat er een woonstcontrole was. In de mate verzoeker bedoelt dat de woonstcontrole dient te bestaan uit een controle ter plaatse, merkt verweerder in de nota met opmerkingen terecht op, dat nergens enige vormvereiste wordt gesteld aan het begrip ‘woonstcontrole’ zoals bepaald in artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit. *In casu* bestaat de woonstcontrole uit het rekening houden met de gegevens van de registratiekaart van de penitentiaire instelling waaruit de gemeente kon afleiden dat verzoeker niet op het grondgebied van de gemeente verblijft.

Verzoeker wijst op de procedure in artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit dat volgens hem *in casu* niet correct werd nageleefd. Verzoeker wijst met name op de positieve woonstcontrole en de afgifte van het attest van immatriculatie geldig tot 31 juli 2011. Verzoeker betoogt dat de gemeente aldus een tweede woonstcontrole had moeten uitvoeren om zich te vergewissen of verzoeker al dan niet op het grondgebied van de gemeente verbleef.

De Raad merkt op dat artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit er niet aan in de weg staat dat een weigeringsbeslissing middels een bijlage 20 wordt genomen ten aanzien van een familielid van een EU-burger, wanneer uit de vaststellingen blijkt dat deze niet of niet meer op het grondgebied van de gemeente verblijft. De gemeente Boom stelt aan de hand van de registratiekaart van de penitentiaire instelling vast dat verzoeker op 3 mei 2011 werd opgesloten in Nederland. Deze vaststelling wordt niet betwist door verzoeker. Deze feitelijke vaststelling volstaat opdat de gemeente op kennelijk redelijke wijze kan concluderen dat verzoeker niet op het grondgebied van de gemeente verblijft. Het feit dat de gemeente rekening houdt met de mededeling van de penitentiaire instelling aan de hand van de registratiekaart waaruit blijkt dat verzoeker werd opgesloten, geldt als woonstcontrole in zin de van artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit. Verzoeker kan aldus niet worden gevolgd waar hij stelt dat er geen negatieve woonstcontrole heeft plaatsgehad. Nergens wordt bepaald dat de woonstcontrole dient te bestaan uit een controle ter plaatse. Evenmin kan de raadsman van verzoeker worden gevolgd waar hij ter terechtzitting stelt dat de paragraaf in de nota met opmerkingen, met name “*De mededeling dat verzoeker opgesloten is in de penitentiaire instelling ‘De IJssel’ te Nederland, geldt dan ook als negatieve woonstcontrole in de zin van art. 52, §3 van het KB d.d. 8.10.1981*”, een *a posteriori* motivering betreft. Verweerder benadrukt enkel dat de vaststelling in de bestreden beslissing, met name dat het familielid niet op het grondgebied verblijft en dit blijkt uit de overgemaakte registratiekaart van de penitentiaire instelling, als een negatieve woonstcontrole in de zin van artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit kan worden beschouwd. Er kan niet worden ingezien dat dit antwoord op het middel uiteengezet door verzoeker dient te worden beschouwd als een ‘*a posteriori* motivering’.

De burgemeester van de gemeente handelde aldus na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken. Een schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het eerste en enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN